

ע"פ 5871/22 - אהרון סוסן נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון כבית משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 5871/22

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

המערער: אהרון סוסן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לשחרור בערובה עד להכרעה בערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי תל אביב-יפו מהימים 16.11.2021 ו-28.6.2022 בתפ"ח 24984-07-15 ותפ"ח 31343-04-19 שניתנו על ידי כבוד השופטים גיליה רביד, ירון לוי ושי ניב

תאריך הישיבה: כ"ד בתשרי התשפ"ג (19.10.2022)

בשם המערער: עו"ד רצון דרחי; עו"ד שרון זלינגר

בשם המשיבה: עו"ד הדר פרנקל; עו"ד הדר סריקפאפו

החלטה

לפניי בקשה לשחרור המבקש ממאסר לאחר שהחל ריצויו וזאת בהתאם לסעיף 44(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996. דינה של הבקשה להידחות משני טעמים, אשר כל אחד מהם עומד בפני עצמו.

ראשית, מדובר בבקשה שהוגשה לאחר שהמבקש כבר החל בריצוי עונש המאסר בן 12 השנים שהושתו עליו, וזאת מבלי שהונחו טעמים של ממש המצדיקים היענות לבקשה כזו.

שנית, גם אילו הייתה מוגשת הבקשה במועד המתאים, דהיינו, כבקשה לעיכוב ביצוע רכיב המאסר בגזר הדין בטרם הוחל בריצויו, הרי שלא היה מקום להיענות לה. אסביר בקצרה.

על המבקש נגזרו 12 שנות מאסר בגין מספר אישומים. הודעת הערעור מתייחסת בעיקר להרשעת המבקש במסגרת אישומים 4 ו-9, ומעלה לגביה טענות שאמנע מלהביע כל עמדה לגביהן. ואולם, המבקש הורשע גם באישום חמור נוסף – אישום 6, שעניינו ייצוא וסחר בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 11 ק"ג (להלן: אישום 6). ביחס לאישום זה טיעוני המבקש בכתב הערעור נטענו בלשון רפה, אשר בוודאי אינה מהסוג המצדיק עיכוב ביצוע רכיב עונש מאסר בפועל בגין עבירה כה חמורה.

ודוק, בית משפט קמא קבע את מתחם הענישה ביחס לאישום 6 בטווח של 7-11 שנות מאסר. גם אם אניח כי ניתנה למבקש הקלה מסוימת בעונש הכולל שנגזר עליו בגין הצטברות עונשי המאסר בגין האישומים בהם הורשע, הרי שבהיעדר טעם של ממש המצדיק עיכוב ביצוע רכיב עונש המאסר שהוטל בעקבות ההרשעה באישום 6, אין מקום להורות על עיכוב ביצוע עונש המאסר בכללותו.

למען הסר ספק, אבהיר כי אין באמור כדי להביע עמדה כלשהי ביחס להרשעת המבקש באישומים 4 ו-9, ובנוגע למכלול הטענות שמעלה הערעור ביחס לכך.

במצב דברים זה, אין מנוס מדחיית הבקשה.

ניתנה היום, כ"ד בתשרי התשפ"ג (19.10.2022).

שׁוֹפֵט